

Tudi sedanja koalicija je razvojno pogubna

Čedalje bolj je vidno, da smo v obdobju po osamosvojitvi ostali brez gospodarske razvojne politike, še posebej industrijske. Nekdanja razvojna politika se je postopoma izgubljala, neprimerna gospodarska zakonodaja z lastninjenjem nekdanje družbene lastnine brez ustreznih nadzornih mehanizmov je postopoma začela delovati razkrojevalno. Še več, gospodarstva so se polasčali povzpetniki, ki so finančno, na stotine načinov, izčrpavali podjetja.

Nič drugače se niso in se ne obnašajo razni finančni skladi z bankami vred. Gospodarska zakonodaja je nemogoča. Že površni pogled na delničarstvo pove vse: mali delničarji so povsem nezaščiteni, vrh neustreznega gospodarskega razvoja pa zagotavlja sistem prevzemov. Da je mera še bolj polna, se pri prevzemih napajajo še številni svetovalci, prodajni posredniki in še kdo, ki se prisilni k denarnim transakcijam, da nekaj kane še v njegov žep.

Enako dela politika in pri tem zaradi svoje zaščite na ves glas vpije, da je država slab gospodar, kot da so pozabili, da smo skoraj pol stoletja imeli državo brez lastnikov, pa je kljub temu razvojno uspevala, saj je bila Slovenija skoraj nezadolžena. Skupni dolg bank, gospodarstva, države ni presegal štirih milijard ameriških dolarjev. V dvajsetih letih ima-

mo več kot desetkrat toliko dolga, pa še zelo zaostalo in tudi prodano industrijo. Edina lastnina, ki je bila do sedaj še nekako zaščitena, je bila (delno še) v lasti države in državnih bank. Še ta preostanek slovenske lastnine želi sedanja vlada (s koalicijo) razprodati.

Če pogledamo samo, kakšno družbeno škodo je prejšnja vlada Alenke Bratušek naredila s prodajo Mercatorja. Ne samo da je bila kupnina sramotno nizka, spremljajo jo še številne gospodarske posledice. Kupec je kupil Mercator s tujim (ruskim) denarjem, sam je pa že dolgo v finančno obupnem stanju in sedaj novi lastnik dela točno to, na kar so številni opozarjali:

Vse trgovine izven Slovenije so izgubile naslov Mercator. In še nekaj hujšega – nič več niso poslovno vezane na slovenski del;

Začel je z razprodajo nepremičnin, ki niso neposredno namenjene trgovski dejavnosti, in pričakuje do 1/3 izkupička, ki ga je plačal za prevzem;

Naslednje poteze bodo doletele slovenske dobavitelje in zaposlene, ker je samo tako možno, da se lastnik dokoplje do novih finančnih virov za sancijo svojih zavoženih financ.

Že več kot deset let nimamo kreativnega gospodarskega ministra. Nekateri menijo, da je bil to gospodarski minister v prejšnji vladi, pa pozablja-

jo, da je on sodeloval pri prodaji Leka Švicarjem. Pri tem ne vidijo, kakšna razlika je nastala v gospodarskih rezultatih Krke in Leka. Isti politični gospodje bi dali vse, da bi prodali še Krko. Vendar na vrsti je Telekom, ki predstavlja informacijsko osnovo funkcioniranja države. Še več, to je podjetje, ki že vsa leta, čeprav ima zaradi osebnih interesov politikov preštevila vodstvene kadre, še vedno izkazuje dobičke, ki so v sami slovenski špiči. To je tudi eden največjih slovenskih športnih in kulturnih sponzorjev. Neodgovorni politiki pozabljajo še na to, da so mrežo Telekoma, še v Jugoslaviji, gradili prebivalci s kopanjem jarkov za telefonske kable in zraven še plačevali investicijske stroške za vsak telefonski priključek. Prodaja Telekoma je iz teh in drugih vzrokov razvojni zločin in kraja državljanom.

Cena novih volitev je marginalna in pravi drobiž v primerjavi s škodo, ki je bila povzročena s prodajo Mercatorja ali letališča na Brniku. Še veliko večja bo s prodajo Telekoma. Ali ni ta prodaja velik politični obet prejšnje vlade nemški kanclerki?

Zato takoj na volitve, tudi vsako leto! Če je treba, tudi dvakrat! Enkrat se bomo že znebili neodgovornih politikov.

FRANCI GERBEC, Kremenica